

Digterværker, og jeg skal endnu mindre miskjende, at Kunstnerens Gilling her i vort lille Land, hvor der ikke er mange store Formner, trænger til en særdeles Beskyttelse, for at Kunsten kan trives; men der er dog ved Siden deraf et andet Spørgsmaal, som forekommer mig at burde tages under Overveielse ved denne Sag, nemlig om Kunstneren selv virkelig vil være tjent med, at Gjengivelsen af Kunstværker indskrænkes saa betydeligt, som det vil blive Tilfældet, naar der foreskrives saa strenge Bestemmelser. At en Kunstner udfører et sjønt Arbejde til en privat Mand, har jo ikke nogen særdeles Interesse for det store Publikum; det er kun derved, at et saadant Kunstværk gjengives ved Tegning, eller paa anden Maade kommer til det store Publikums Kundskab, at Kunstneren opnaaer den Hæder og Berømmelse, som han tilkommer, og igjennem hvilken han ogsaa skaffer sig Fortjeneste; men dette forekommer mig vanskeligt at kunne stee uden netop ved at gjøre Kunsten fuldkommen populær, og paa den billigst mulige Maade udbrede de enkelte sjoonne Værker, der frembringes, omkring blandt Folket. Det kunde vel være, at Kunstneren selv vilde lide Tab, naar der var meget strenge Bestemmelser, der hindrede en saadan Udbredelse, og som ialtsald bidrog til at gjøre det meget kostbart at kunne gjengive Kunstværker. Det er kun gjennem de meget billige Eftergjørelser, at Befolkningen vil blive bekendt med, hvad der saaledes frembringes. Naar altsaa virkelig Kunsten, som vi Alle erkjende, kan have i høieste Grad forædlende Indflydelse, saa vil denne jo lide et Stkaar, i jo større Grad det bliver kostbart og vanskeliggjort paa en populær Maade at udbrede Kjendslabet navnlig til smukke Billedhuggerværker og smukke Malerier. Det forekommer mig desuden, at de nye mekaniske Opfindelser, hvorved det nu er lykkedes paa en billig Maade at gjengive i en smut Form selv store og smukke Kunstværker, som vi vist Alle have hilset med Tilfredshed, for en stor Deel vilde tabe deres væsentlige Betydning, dersom vi lode Loven udfomme, som den nu er, dersom man ikke gjør den efter min Mening bestemt begrændede Afstillelse, som var gjort i det oprindelige Udkast mellem Forbudet mod at gjengive et Kunstværk i den

samme Kunstart, hvori Originalen var givet, og at udstrække Forbudet imod deres Gjengivelse til ogsaa at omfatte Gjengivelsen ved kemiske og mekaniske Midler. Jeg erkjender ganske vist, at naar der var en saadan Indskrænkning tilføiede, at Forbudet kun gjaldt, naar Gjengivelsen hørte til samme Kunstart, saa vilde de Betænklichkeiten, jeg har ved Lovens nuværende Form, meget forsvinde, men man er i den Henseende gaaet et stort Skridt videre, saaledes som Loven er affattet i det andet Thing, derved, at en Gjengivelse af en Kunstners originale Arbejde selv f. Ex. ved Fotografi ikke er tilladt uden hans Samtykke. Nu forekommer det mig dog at maatte være klart, at Kunstneren ikke kan lide noget som helst Tab derved, at en Fotograf afbilder hans Billedstøtte, et saadant Fotografi har jo ikke i mindste Maade en sammenlignelsesviis Værdi i Forhold til Kunstværket; men Kunstneren lider efter min Mening Stade og et Tab derved, at den hele Kunstverden, naar denne billige Gjengivelse ikke tilstedes, maaskee ikke kommer til Kundskab om, at der eksisterede et saa fortræffeligt Kunstværk. Jeg kommer herved ind paa en anden Betragtning, som nærmest knytter sig til det oprindelige Lovforslags § 5, og det er det Spørgsmaal, som for mig staaer noget tvivlsomt, hvorvidt en Kunstner vedbliver at beholde Eiendomsretten til sin Tanke, efterat han har folgt den legemlige Form, hvori Tanken er traadt frem, uagtet denne Form alene er det, som giver hans Tanke Værdi, det vil altsaa med andre Ord sige, hvorvidt en Kunstner, naar han f. Ex. har folgt et Maleri eller en Billedstatue til en Anden, da, uagtet han har folgt Statuen eller Maleriet, vedbliver at beholde Eiendomsretten til den Tanke, der har ligget til Grund for den Form, der er givet dette Maleri eller denne Statue; det forekommer mig, at selve den legemlige Form er saa væsentlig og saa ene væsentlig, at Tanken uden den ikke har nogen Betydning; jeg kan derfor ikke ret see, at man uden at opstille Noget, som ikke har nogen virkelig og sand Grund, kan sige, at han vedbliver at beholde Eiendomsretten til denne Idee, som han saaledes har udtrykt i dette Billede eller denne Statue; jeg troer, at naar han sælger Statuen eller Maleriet,